

слава предъ Онїа, който са повыкани съ тебе.

11 Защото всакий който се возноси, ще да се смири: а който се смирава, ще да се вознесе.

12 И дѣмаше ѿ на Онѣго-ва, който го кеше повыкалъ: когато прѣвишъ обѣдъ ѿли вечерѣ не покѣнбай прѣатели те си, нито братѣа та си, нито роднины те си, нито богаты те ти согѣды: да не бы те ѿ Онѣ подобны поканили, ѿ ще да ти се вжрне на задъ мзда та.

13 Но когато прѣвишъ оу-гощенїе, выкай сиромасы те, маломощны те, хромы те, слѣпы те:

14 ѿ ще да бждешъ клаженъ: защото нематъ що да ти вжрнатъ на задъ: ѿ ще да ти се заплаати во воскресенїе то на-мертви те.

15 И като чѣ единъ ѿ Онїа, който седѣха съ него тѣа (слова), рече мѣ: клаженъ ѣ Онѣи, който ще да ѿбѣдывавъ царство то Бжїе.

16 ѿ Исуса мѣ рече: нѣкой человекъ направи голѣма вечерѣ ѿ покани мнозина.

17 И во време то на-вечѣра та прати рака своего да рече на канѣни те: заповѣдайте слаате, защото сичко то ѣ вече готово.

18 И начнаха сички те ѣдиномысленно да се ѿри-

чатъ ѿ първо мѣ рече: село кѣпихъ ѿ имамъ нѣжда да ѿзлѣземъ да го видимъ: молимъ те, имай ме ѿреченъ.

19 ѿ дрѣгъ рече: петь со-прѣги волѣе кѣпихъ, ѿ ѿи-вамъ да ги ѿспытамъ: молимъ те, имай ме ѿреченъ.

20 ѿ дрѣгъ рече: жена земѣхъ, ѿ зачѣба не можемъ да дойдѣмъ.

21 И ѿиде ракъ Онѣи, та каза на господарѣтъ си сичко то. Тогѣба се разгнѣва домъвладыка та, ѿ рече ракъ своему: ѿзлѣзни скорѣ на крѣстопжтища та, ѿ на оулицы те градски, ѿ прѣсацы те, ѿ вѣдны те, ѿ слѣпы те, ѿ хромы те воведай тѣка.

22 И рече ракъ: господине, кѣде какѣто си заповѣдалъ, ѿ тоще има мѣсто (празно).

23 И рече господарѣ ракъ своему: ѿзлѣзни по пжтища та, ѿ по ѿградъ те, ѿ накарѣй да влѣзнатъ, да се напжани кжша та ми.

24 Защото говоримъ ви: че ни единъ ѿ мжїе то Онїа канѣни те не ще да вкѣси моѣ та вечерѣ. (защото мнозина са звѣни, а малцина ѿзвѣрнни).

25 И ѿдеха съ него много народи: ѿ вжрнасе та ѿмъ рече:

26 ѿко ѿска да дойдѣтъ кой коды мене, ѿ не возне-